

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-412-2-3>

**SECTORAL STRUCTURE OF THE ECONOMY AND TRADE
OF THE “GROUP OF SEVEN” COUNTRIES IN THE CONTEXT
OF GLOBAL CHALLENGES OF THE 21ST CENTURY**

**СЕКТОРАЛЬНА СТРУКТУРА ЕКОНОМІКИ ТА ТОРГІВЛІ
КРАЇН «ВЕЛИКОЇ СІМКИ» У ВИМІРІ ГЛОБАЛЬНИХ
ВИКЛИКІВ XXI СТОЛІТТЯ**

Arbuzova A. V.

*2nd year student of the Faculty
of International Trade and Law
State University of Trade
and Economics
Kyiv, Ukraine*

Арбузова А. В.

*студентка II курсу факультету
міжнародної торгівлі та права
Державний торговельно-
економічний університет
м. Київ, Україна*

Глобальне економічне та геополітичне середовище в першій чверті XXI століття вирізняється високим рівнем конкуренції між ключовими акторами світової економіки. Зокрема це пов'язано із прагненням деяких держав витіснити із провідних позицій традиційних лідерів та їх угруповання. Додатковим драйвером нинішніх змін виступив COVID-19, який спонукав до перегляду моделей економічного розвитку, підсилив тренд на новий економічний націоналізм та застосування цілої низки обмежень для нерезидентів як у сфері торгівлі, інвестицій, технологій так і інших секторах життєдіяльності. Відтак можна констатувати, що глобальна економічна система є достатньо мобільна та знаходиться в умовах постійної турбулентності.

Безумовно, сучасні виклики стоять перед всіма державами світу. Не оминають вони і авангард країн Золотого мільярду, а саме Велику сімку [1]. Попри відчутну конкуренцію, їм вдається зберегти статус вагомих гравців у глобальному виробництві та споживанні, від динамізму їх економік залежить перебіг світогосподарських процесів.

Однією із ключових умов збереження конкурентної сили країн в сучасних турбулентних умовах є використання такої стратегії економічного розвитку, яка б спиралася на наявні у країні ресурси й можливості та стимулювала б до змін, які відповідають новій постіндустріальній епосі. Якою ж є спеціалізація окремих держав

Великої сімки і чи можна стверджувати, що вона відповідає викликам нової доби?

Стратегії формування і розвитку таких провідних країн, як США, Великобританія, Канада, Німеччина, Франція, Італія та Японія мають свої певні особливості. Загальними закономірностями ж є те, що попри певні відмінності історичного, ресурсного, кадрового контексту, засадничим механізмом функціонування для всіх них є ринкова економіка з різною глибиною та інструментарієм державного втручання [1]. Якщо ж виокремлювати специфіку, то вона така.

Провідну роль в Канаді відіграє сектор послуг, а у промисловості – виробництво обладнання для транспорту, хімікатів, виробів з дерева, паперу і продуктів харчування. Країна має потужну галузь видобутку нафти та природного газу. Важливо вказати на очевидну специфіку Канади – слабка диверсифікованість зовнішньої торгівлі. Основним торговельним партнером Канади є США, на які припадає близько 50% обсягу імпорту країни. На другому місці – Китай з часткою 13,5% імпорту [2].

США – найбільша економіка світу за номінальним ВВП і друга за обсягом промислового виробництва. США є однією з найбільш технологічно розвинутих країн світу. І сильною позицією США, і водночас, її вразливістю, є фінансовий сектор. Світова фінансова криза 2007–2008 рр. вказує на це. Основним торговельним партнером США є Китай, на який припадає близько 18% обсягу імпорту країни. На другому місці – Мексика з часткою 13,2% імпорту. На третьому – Канада з часткою 12,5% імпорту. Частка України в імпорті США – 0,07% [3]. Негативне сальдо торговельного балансу США у торгівлі з КНР є джерелом зростання зовнішнього боргу та посилення фінансових дисбалансів.

Франція є другою країною ЄС за розмірами ВВП. Промисловість зосереджена на машинобудуванні, легкій і харчовій промисловостях. Але високі конкурентні позиції Франції забезпечує не лише наявний виробничий потенціал, але й так звана «м'яка сила». Завдяки розвиненому туризму та цілій низці креативних індустрій країні вдається утримувати міцні позиції як в ЄС, так власне і у світі в цілому. Основними торговельними партнерами Франції є інші країни ЄС, на які припадає близько 55% обсягу імпорту країни. На другому місці – Китай з часткою 10,7% імпорту. На третьому – США з часткою 5,7% імпорту [4].

Німеччина є найбільшою економікою та найбільшим виробником промислової продукції в ЄС. Провідне місце займають машинобудування, виробництво електроніки, хімікатів, металургія.

Розвиненим є сектор послуг – фінанси, транспорт, будівництво. Основними торговельними партнерами Німеччини є інші країни ЄС, на які припадає близько 51,4% обсягу імпорту країни. На другому місці – Китай з часткою 11,8% імпорту. На третьому США – 6% імпорту. Частка України в імпорті Німеччини – 0,26% [5].

Італія відноситься до однієї із найбільших економік ЄС та є восьмою у світі. Певні асиметрії економічного розвитку пов'язані із нерівномірним розподілом центрів економічного зростання. Промисловість зосереджена на півночі країни, найбільш розвинені – машинобудування, металургія, виробництво автомобілів, текстилю і одягу, продуктів харчування, хімікатів. Основними торговельними партнерами Італії є інші країни ЄС, на які припадає близько 51% обсягу імпорту країни. Примітно, що другому місці – Китай з часткою 8,9% імпорту [5].

Велика Британія є третьою економікою Європи, одним із потужних фінансових центрів світу. Якщо ж оцінювати структуру виробництва, то можна спостерігати поєднання традиційних ще для індустріальної епохи галузей з новими індустріями. Наразі до найбільших продуцентів ВВП відносять виробництво електрообладнання, транспорту, електроніки, металів, хімікатів і вугілля. Основними торговельними партнерами Сполученого Королівства є країни ЄС, на які припадає 37,7% обсягу імпорту країни. На другому місці – Китай з часткою 12,6% імпорту [5].

Японія, як ще одна держава Великої сімки, є одним із світових лідерів у галузі високих технологій. Найбільшими секторами економіки є промисловість і послуги. Важливу роль відіграють металургія, автомобільна, хімічна, легка і харчова промисловості. Основним торговельним партнером Японії є Китай, на який припадає близько 24% обсягу імпорту країни. На другому місці – країни ЄС з часткою 11,1% імпорту. На третьому – США з часткою 10,8% імпорту [5].

Оцінка структури економіки та характер зовнішньоторговельних зв'язків країн Великої сімки дозволяє виділити такі їх особливості та відповідність новітнім викликам на межі тисячоліть:

- по-перше, збереження провідних позицій зазначених країн у світовій економіці багато в чому зумовлено сформованим у попередні десятиліття виробничим та економічним потенціалом. Попри активне формування Індустрії 4.0, всі окреслені країни зберігають в структурі ВВП значну частку традиційних виробництв;

- структура зовнішньої торгівлі засвідчує вагому роль інтеграційного чинника у формуванні експортно-імпортних потоків.

Спільною рисою є і те, що для більшості із держав Великої сімки надзвичайно значимим торговельним партнером є КНР. Звідси впливають як переваги такого стратегічного партнерства, так і суттєві ризики;

– по-третє, новітні глобальні виклики (COVID-19, глобальна конкуренція) підштовхують до модернізації та пошуку релевантних стратегій економічного розвитку в сучасну добу, разом з тим саме партнерство Великої сімки зберігає амбітні наміри щодо подальшого впливу на світовий економічний розвиток і підтримує свій статус відповідального лідера[6].

Література:

1. Дяченко Б. І., Стець Д. І. Роль країн «Великої сімки» у сучасних міжнародних економічних відносинах. Науковий вісник Ужгородського національного університету, 2018. Випуск 19(3). С. 76-79.

2. General profile: Canada URL: <https://unctadstat.unctad.org/CountryProfile/GeneralProfile/en-GB/124/index.html> (дата звернення 19.03.2024)

3. General profile: United States of America URL: <https://unctadstat.unctad.org/CountryProfile/GeneralProfile/en-GB/842/index.html> (дата звернення 19.03.2024)

4. General profile: France URL: <https://unctadstat.unctad.org/CountryProfile/GeneralProfile/en-GB/251/index.html> (дата звернення 19.03.2024)

5. Country profile URL: <https://unctadstat.unctad.org/CountryProfile/en-GB/index.html> (дата звернення 19.03.2024)

6. Liao C., Beal. T. The role of the G7 in mobilizing for a global recovery. DOI: <https://doi.org/10.55317/9781784135355> (дата звернення 19.03.2024)